

Sio

Gudræke=

legar Umþeinkingar

Edur

Eintal Christens

ns við stálfan sig/ hvar

Dag i Vikuñe/ ad Ku

ólde z Morgne.

Samañteknar ap

Hallgräme Peturs

Syne.

Þrækt a Heolum

Hialltadal

M D.E. 177

Isa. 55.

Það skal skilja/ aður en þeir
falla/ þá vil eg andsvara þe
im/ og á meðan þeir eru en nu
að andvarpa/ þá vil eg Bæn
þra þá seiger Drottinn.

Matth. 6.

Nær þú bidst þyrir/ þá ga
f þú þitt Gæfuhwæ/ og lýt
Dyrnum áttur/ og bid þú
Fædur þinn í Hænum/ og Fæd
er þinn í leinum stítt/ mun
þeir það openberlega Gændur
gjalda.

Morgun Panke a
Sunnudageñ.

Sæ Marc. j 16.
Cap. verdur lesid
Ad Herrañ
vor Jesus hæpe þra þa
udum vppriðed mig
snemma Morguns a
þeim þyrsta Deige Vi
þunnað / sem ad nu er vor
Sunnudagur.

MED þu nu minn Sæla
ad Drottin hefur gætt

Morgun þante

þig vnder síne Myrkunir Ne
nde/ a þessare vmlidene Noof
tu/ þra oteljanlega morgun
Diofalsins Guifum/ og My
rkraða Skelpingum/ suo þu
rðo nu heilbrygd vpp wt þi
ne Quælu. Þa síð nu til/ ad
þu honum til Þocknunar síni
þig verndad hefur/ og þier til
Leidriettlingar hugleider/ noe
kud lífted vni þetta epnes/ nu
a þessare Morgun Boku
stand.

Og fyrst lættu þier nu til
hugar tóma/ Ad lifa so sem
þin Endurlausnare/ do fyrer
Synder þýnar a Krossenum/
og

a Sundaðagen

og þorliffade þig við þan Al
mættuga Gud/ med þeirre all
ra heilogustu Fönn þíns Bless
ada og Spndlausu Lífama.
So Kiellætte þan þig þyrir
Gude eirneñ/ med síne Dyid
arlegre Þppriðu. Nan afel
ædde þig Flykum þína Syn
de/ i þínum Daada/ en flæd
de þig apur liómande Gæru
da þíns Kiellættis síne Þpp
riðu. Martans Glede ættu
og mættu þier af þæpa/ þínn
Gaal/ og af öllum Hug og
Martta ættu þonum Þættu
ad gæta/ þyrir föddu þættu
an og Minneskæn Þættu

A in

ing

Yrorgium Pante

ing/ Og suo þu audsynner það
nu i Dag/ i þínu Frásiferde
Ad þier þínest nockud til fodd
að Gíæstu og Goodviltia þí
ns. Endurlausnara/ og þu vil
ier giarnast bera þig ad/ ad
fjóna honum. Njónne aptur at
mote/ þa lættu þetta hid sa
ma Gíæstu verfed hans/ vera
þier so sem etna Reglu z míf
is Sedel allan þessan epler
þomande Dag/ i þui sem þu
formætt ad giera/ hura og
tala. Hura þu nu þar um
fyrst/ Ad ljúka suo sem Jesus
þín Lausnare doo þína vegna
þorer þínar Synder/ suo þær
þplldu.

stýlstu ekki orka/ ad þu dæst
eilífum Dauda/ So fíppstu
nit vid i Dag/ ad deya stalfur
fra Syndunum og illu Athæ
pe/ fyrir eina hreina og Næ
miolausa Jöran z Yperboot.

Þar næst/ so sem þin Lauf
nare reis vpp af Dauda/ þier
til Riettslotts/ So stin þu til/
ad þu i sañre Tru kappkost
er ad betra þitt Eiferne/ og
ganga i Endurnunga La
dagaña. Set þier nu gíver
lega fyrir síne/ ad ef Diopull
en/ Neimurin eda þitt eiga
Nollid og Blood vilia koma
þi^o til ad syndga/ ad þu þá ap

Morgun Þanku

ur a mot miðest/ ad ovidurku
æmelegt er það fyrer þig/ ad
fara þig aftur i Flytur And
styggelegustu Syndu/ vor hu
stium þu varst ekki þærd/ ne
ma þyrer Dauda Guds Son
ar/ og fra þier ad pleigia þu
þagra Riettlatis Klæði/ hvo
rt þier var ekki giesed nema
foter hans eigesti Opprisu.

Síða þu þar þyrer til Samla
mnu/ ad þu þessast Dag fra
Morgnenum byrrier i Krapte
Jesu Christi Opprisu/ z set
þier nu alvarlega fyrer/ ad rí
sa vpp af Guefne og Dauda
Syndastia/ i hustum þu þer

ur

ur allt hjer til so athugalaus
 foped/eda man skie Daud leig
 ed. Birdtu nu pramar foter
 pier/ huiltst Gledde og Sted
 peckne þeim Almattuga Gu
 de mune vered hafa a sinum
 elstulega Synne/ þa hafi od
 Sigrudum Diople/ Synnd og
 Dauda reis vpp wr sine Gr
 of. Gplaut mun Drottifi
 og so yfer ockur glediaft (Sæ
 la minn/ ep vid vilium nu med
 homun/vpp wr ockar Synnda
 Grof rassa pyrer saña Jdran
 og Lifnadarens Betran i riet
 ste Trw.

þa Jesus allra pyrst byria
 A v de

Morgun Pante

De sit Predikunar Embættet/
og stæddest i Jordan/ þa kall-
ade strax Gud Fader af Him-
num ofan yper hann/ og sag-
dest/ hafa a þönum vel þökn-
an. Eftir er ad efast þar um
ad Drottinn hefur Þelpökn-
an a þeim öllum sem Synd-
ka iðrast/ og nýa Nýdne stund-
da/ en þó það sé eftir nema so-
sem fyrst lýtel vppþyrrian i þe-
ssam Heime/ nær hun ad ein-
stædur i Trúke a Jesum Ch-
ristum. Þar fyrir mæn skal/
Kissum vpp med okkar Jesu/
Kissum vpp þra illu Læfne/
giorum. Jordan/ og loatum af
ad.

ad þud ga/ epter frekasta meg-
ne. ² Jesus gladdi okkur með
sine Öpprisu/ Gledium við
hann og apkur með okkar opp-
risu. Singlar Guds bodudu
þaug Gledu tíðendestí Jesu.
Læresueinum/ ad Nerrastí. væ-
re öpprisestí. Gud gíæfe vær
Meðernir sem Jesu. Læresue-
mar vilium vera & heita/ mæt-
tum so fyrir nand heilags An-
ða öpprisa af Syndunum/ ad
Singlar Guds mættu með
Martans Gledu/ hvar öðru
þar afseigta. Já mín sál
Nissum ecke alleinasta öpp
Jesu ríetlæte/ hvarst vier öð

lunſt þyrer ſanna Tru a hans
Raſn/ helldur gongum og i
hans Riſtflæte hiedan ap/ i
ſoſum Trwareſnar. Avøxtū/
Sie ecke alleinasta ockar um
þeimſing þeſſe/ og Morgun
ſtundar Idia/ helldur myſlu
þramar alle Dagsins æſtund
an. Verum ecke ad eins þeſſa
þanka hulda i Brioftenu
fyrer Augunū/ helldur wtmaa
lum og andſpnum þa i Berl
unum/ og þeſſa Dags Þinge
ingne bæde fyrer Gude z Na
unganum/ heillſt i rækelegre
Neytn Guds Orda/ i Almen
nelegre Þan z Þackargjörd

og ødrum Chriftelegum verk-
um. Latum oc fur nu epter
þremsta Regne giefu Gude
þessi siounda þarðessi Bifu
fiar til Þionustu/ þonum til
Lofs og Dyrdar/ þar hað hi
na sex giefur oss til Þionustu
vors Liskama.

Min Nerra Jesu/ kom nu
til min/ og reis mig vpp
af Dauda og Suefne minna
Sonda/ Riettu ad mier þinna
Nond/ og styd mig a Fætur/
þui eg er an þæn bæde Mætt
laus og Magnlaus.

O þu Nerra og Eingell
þessi mylka Ræds/ taktu med
A vā þæn

Morgun Þanke

þínn Almættis Krapte þá
Þunga Tregleikans/ Þan
mættarins og Þanséðning
sins Stein frá mínu Harta/
Leid þu mig a þessum Deige
og áttid í Krapte þínnar Dyrd
arlegu Þyppthú/ þyrir þínn
heilaga Anda/ a soðum Gud
ræfnnar og Ketilætesins ve
lge/ Bā þu miet mínn Herra
Jesu/ að vpprissa hie í Mei
me til Mædarennar Bluddeild
dar/ so eg meige í eðrum Mei
me/ Þypprissa til Dyrdarenn
ar Arþleifdar/ fyrir saðer
þíns heilaga Nafns/

A. M. E. M.

Kuold

a Sufudagen
Ruold þeinking a
Sufudagen.

Hader merkeleg Hi
storia sem Johān
es Evangeliste þam
setur / þar hñ seiger / ad
a Ruolde þess sama
Þuott dags sem Herr
añ reis vpp þra Daud
um / hape hāñ til Lære
sueināna komed / husrī
cer þegna Hædflu þyr

er Gyðingunū/ hōþdu
 Snyfed að ster læst. Og
 þa hañ var iñfemen/
 standande i mided hia
 þeim/ofkade hañ þeim
 Fridar/ en þeir vrdū
 þyrst hrædder/ allt þar
 til þeir skodudu hñs Ste
 ndur og Sætur/ huoria
 hñ þrambaud sialgur/
 þeim til synis/ þa vrdū
 þeir glader. S. Lucas
 seiger

seiger/ ad þeir hafa ve
red að tala um Herran
þa hñ kom til þeirra.

S Al mñn/ Adur en vid leg
gium. okkur til Guefns
þa viljum vid með Guds Mía
lp/ hura hñer nu noctud fram
ar epter.

Fyrst skulum vid nu hugset
da/ Ad Jesus kom ecke til
Phariseana/ Rieftemaña þo
fönglaña/ nie þeirra Komver
stu Stríðs maña/ sem aðad
huort eckert eda illa um haff
soludu. Mñn Gail/ Gud lo
te

Kuðlid þeinting

te oðkur eðke sofna nie vatna
 í þeirra Selskap/ Gud forþio
 ðe oðkur að trúa Nætur My
 rkrumum so vinn oðkur/ að við
 þofum eðke Nerrasti Zesum
 til oðkar jñfeinged/ z hñs Fr
 idar þodunar noted/ sem þe þ
 ur Myrkrasta Nopdingia þg
 rad/ þuor einn/ en eingenn ann
 giesur og mæ sannañ. Frid og
 Nofme giesu/ bæði í Dølu
 og Suefne. Þodru lage me
 rkiuñ/ að Nerrasti Zesus kom
 jñ til sína Eærefueina/ sem vo
 ru fyrst þrædder við Þyding
 ana þuoria þeir þugðu wle
 að læsa.

3 an

3 allan maata voru þeir he
pgguet/ þui þeir þoitust mist
hapa sin elzulegasta Merra
fra sine nalægd z vingeingne.

3 þridia maata voru þeir
efi vantrwader/og villdu ecke
trwa ad Jesus være vpprisen
þar þeir höfdu þo ædur fyrre
af Jesu heyr/ ad a þridia De
ige munde hafi vpp aptur ris
sa/ og þar ad auke höfdu
þeir optlega þafi allan Dag
Wedstap seinged/ ad Jesus
være eplausst af Dauda vpp
rischis huad þeim kufingierde
bæde Maria Magdalena/ z
Konurnar sem Christum fundu
du

Kugllo Þeinking

du a Þeigenuus/ og Eingel
sins. Kædu heprt hofdu/ so og
læfa þeit tueir sem til Emaus
geingu/ og þa voru nyfomner
heim aptur wt þeirre ferd.

Merke þetta nu Sæla mæn
og fær þier slækt Gudræfse
ga i hpt. Syrt so sem þeit
voru Herrans Christi Lærefu
liar/ So erfu og fyrter hans
Næd Jesu Lærefueim. Pet
rum/ Jacobum og Johanneim
kallade hann til ad vera fæna
Lærefueina/ vid Barnid i Sa
læra/ en þig hefur hann þar
til kallad vid Barned Skæn
aræat edur i Skærneie.

Þeit

Peir voru hryggver/ þui þe
 it voru fuppter sjns elskulega
 sta Meðara og Nerra/ spne
 legre Nærveru/ fra hústium
 þeir og flydu i Grásgardenū.
 Myflu hryggvare máttu ve
 ra/ með þui þu hepur (æ þui
 midur) i Dag so sem optar/ fl
 wed fra þánum Drottne og
 elskulegasta Nerra/ með þáu
 um Syndum.

Gydingar tóku Jesum þra
 Læresueinumum/ mote þeirra
 gynd og Bilía/ En þu hepur
 ur Jesu þra þier vāfsad ept
 er Girnd og Bilía þáns
 eigen Nollde/ þar þu he
 fur

fir þu hláðugre vered ad el
sta Synðena/ en þínun Gu
ðe ad elsta Ríttlætir.

Lærefueinarner Jesu hófdu
Læð og Mord ad læsa og lyt
ia wte fra siet sijnna Dvine
Gyðingana. En med huorin
Lantú og villtu þína Dvine
wte lytia/ sem eru þín eigen
Samvíska/ huoria þu hefur
fleckad/ Guds Keide/ huoria
þu hefur forskulldad/ Þínar
Gynder sem þu hefur drygt/
og Dísfullen sem um þig sit
ur/ ad giora þier skada.

Þeir voru brenstir og Trw
atveptir/ þo þeir heyrdu tal
ad

à Sunnidoam.

ad margt om Christi uppi
su. I min Scl. eredi hio
sama þ' þer? hvelfu margt

þefur þu mátt þepra/lesa og
huga um þiss Netra Jesum/ z
um þinn Sölar efne i Dag
En Gud náðe/ hvar er Avo
xturinn? Athuga þu þar fyr
er Söla minn/ huad margt
þu hefur mi afriettre z Gud
ræfelegre Helgedags jönu for
soomad/ og huad margt þu
hefur oheilagt/ Neimselegt/
Niegomlegt og Holidlegt, þa
de gíort og stundad/ þuxad z
salad. Komum nu þar þárer
Söl minn/ z giesuinn oc Sölu
selkay

Auglisd Þeinfín

Skap Þhariseana/ sem eðert
 huguðu nie töludu um Jesum
 huort hafi vore vppriseñ ed
 ur ei/ z giesum oður i Moop
 Nerrans Læresuena. Etvū
 vid eðe Myrkrasla Nattu
 om oður sopande/ nema vid
 hofum Liofins Nerran Jesu
 yfer oður tæande. Vid fo
 mum til Jesu i Batne/ eda
 ppter Batn Stjarnareñar/
 Komum nu aptur til hans i
 Batne oðkar Zdrunar tæra.
 Verum hringg/ þui vid hofu
 þui gooda tapad/ en illu epter
 fylgt/ vid gietu eðe oðkar D
 yne wtelast/ Bidiu nu þar
 fprer

þyrt yzerran Jesum/ að læsa
þa og vteþyrgia frá okkur.
Þreifum nu með Hende ríett
rar Erwar/ a Þíslar sárúm
okkar Endurlausnara/ með
húorium hafi hefur allar okk
ar Synder/ sem vid drögt h
pum þullkomlega afmáð/
bætt og borgað. ~~En~~ Eufie
Læs nie Múrd/ Jesum frá sá
num Lætesueinum wte að lyf
ia/ So Eufia og ecke Syndern
ar hafi frá okkur wte að læsa
nie lyfia/ þa vid hafi að. Ma
tta gírnuft/ þú iñelegar sem
vid huxum um. Jesu Forþien
ustu/ og hans Mýskun/ þú

þ

glad

gladare verdum vid/ þui vara
ra fopum vid/ þui oþræddare
mæigum vid vera fyrer Dæp
les/ Synd/ Samviskus/ Kuþda
Guds Reide/ og øllu þllu.

O þui Elstulegæste Jesu/
Merkell er miñ Bannmættur
og Benfleiðe miñar Erwar
þuot mig ænigrar og æstrýð
er/ en meire er þiñ Kræptur
sem mig styrker z þorsuarar.
Merked hef eg sært miñna fœl
med Syndunum/ En mæstu
fram" þansu hana ad græda
med þiñum Þæstlar fœrum.
Eg hefe þra þier plwed og
þig yfergiesed/ med Forsom

Un goodrar og Gudrafeleg
Jóðunar í Dag/ Malægstu
mig nu aftur í þíffe Mýstun
seme/ og wtelyk fra míer álla
míjna Dvine/ synelega z ósy
nelega á þessare Mootu/ læt
tu þínar blessadar Beniar
og Under vera Samu minne
fyrer florum á þessare Mootu
þessie til Gledde og Sagnadar.
Lættu mig eignast þín Frid/
vñ þu míer í þínum Fride að
sofa/ í þínum Fride að vak
na/ í þínum Fride að lifa/
þínum Fride að deya/ í þínum
um Fride vpp að rísa/ og í
þínum Fride eilíflega að gled
B þ íast

Rúslid Þeinking
íast/ þu sem líper og Ríker/
med Fødurnum og M. Anda/
Lofadur/ Þegsamadur z bles
födur/ ad eilífðu/ Amen.

Morgun Þeinking a
Mánudagen.

En Genesis Bok. 1 Cap.
stendur skripad/ ad
i Upphæf þase Gud
skapad himen og Jörd
a samt öllum ski
epnum/ a sex Vögum/
þuorier sex Dagar ad
sam

samlýfiast meiga við
einn Dags Morgun/
af þeim öllum tíma
er Veröldin stendur.

Utu nu Sæl mín/ þessi
Þruppa Dags Morgun
vera þær Orðsóð/ þær fram
at um að þenkia. Athuga
nu þar fyrir/ fyrst þær þag
ra Morgunroða/ z það skírt
stjandae Lioss Goolarellar/
nu vpp restande/ huad að er
eitt híd skíraasta og fegursta
Drottins Mandaverk/ sem da

Morgun Þeimfing

nolegum Mönnum hter í sjer
me/þyrtet sionet ber/ og huad
stíger Dyrdarlegur og vegleg
ur mun vera sialpur Skapar
inn þar Skiepnan er so stíger
og fegur? Sim hversu Dag
urinn veit sjna sömu allt/ vor
hvorre hann ad Morgne vpp
reitur/ og hvar hann ad Kuell
de nidurgeingur/ So og einn
inn hefur og helldur Goolinn
sinn sama gang/ Daglega og
arlega. ~ O hversu vís mun
sa Nertast vera/ sem þui hefur
ur so tilstíðad? Og huad stó
dug er su Stjornan/ sem eðde
lætur þviláka stíðan. nokru
flúe

siñe Keitka/ Og þuorðu myfð
er Alincette þess Nerra/ sem
Ninne og Jorðu við Magt
hellður? Siædu og eirñesi/
þuorñesi allar Skiepnur lei
ta sjñs Fædis/ Fuglarner vñ
Lopted/ Dyren vñ Jordena
og Fiskarner i Sionum. Þ
þuorsu ríktur/ Goodgiarñ og
Orlantur er sa Nerrañ/ siñ an
allra Gæfertauna og Bítah
ngs/ hellður þær allar so iñ
uglega z goodviltuglega fof
fyrð Mñn Smi/ fyrer þessa
sama Drottins Augsyn erfi
nu af þñnum Svepne vofu
ud/ vnder hans Verndan fæ
B iiii

út þu Roseme/ hujld og væt
 af Suesn haft/ a þessare Mo
 ottu. So sem allar Skiepn
 ur þiggtá hans Godvilld/ suo
 þiggur þu allt huad þig gott
 hender og hendt hefur af ha
 ns Stæðu og Myrkun/ All
 ar Skiepnur þrúsa sín Skap
 ará/ hvor epter sine Tegund
 og Natturnu. O þu mín
 Sæl/ sem mýflu þleira ædra
 og meira þiggur af Drottne
 hældur en nokkur önnur Skie
 pna/ Gud láte þig ekki hen
 da/ ad þu siet þin láfsta/
 eda verder ein epter af öllum
 hans Skiepnun/ með þína
 Lof.

Loftgærd og Þacklæte/ epter
þu sem heilagur Ande vird
est nu að gíefa þítt Nád til.

Kænuljettill mað sa Þion ve
ra/ sem ecke virder sijn Nerra
þess/ að bioda þónum goodast
Dag að Morgne Dagsins.
Vertu ecke Sam mæn so Kæ
nulaus/ að þu ecke veister Dr
ottne þínum þa Þirding/ sijn
þu villst að þíner Þionar vei
te þítt/ Bidd þar fyrret Gude
þínum goodast Dag/ með þí
ne Morgun Bæn/ Já/ tað
þu vnder vid þítt Gud/ sem
nu verdur fyrte til/ ei að eins
að bioda/ heldur gíefa þítt

Q v

cim

Morgun Þeimfing

tíni goodaþ Dag nu sem opt
ar/ og vertu þonum þacklaust.

Þodru lage þuxa þu nu
þar um/ ad allar Skiepnur
sem þu nu sler i Dag/ eda he-
fur med ad fara og hondla/
þier og þqnum til Næringar
og Biargrædis/ bæde lipande
og daudar/ vfan og jñan Nw
sa/ eru af Gude Skapadar og
þier i Nendur feingnar z ska-
mladar/ Mundu þig þar fyr-
er/ ad vanbrwka þær ecke nie-
misbrwka þeirra Skapara/
og þqnum Nerra til stygdar/
sem þier þær stede og laanade/
formælltu ecke Skiepnū Dro:

ttins nockru síne/ þó þær sicut
 þier ecke/ Dag sem hláðuga
 star. Þeintu helldur/ hvar
 su þu ert sialf þeng og þuer bro
 sin þínum Gude/ og formæl
 er háð þier þó ecke. Enn þi
 er nægja daglega með þad sm
 Drottisi hefur þier skamtad/
 girnstu ecke þar við að auka
 með Rængindum/ Forspilltu
 þvi ecke helldur með otisbæ
 relegre endflu 7 wifooan/ he
 ndla þu ærlega/ Rielega og
 skonsamlega með Skiepnur
 Drottins/ sem háð hefur þi
 er i Hendur feinged/ suo sem
 þin skamtadað Verð/ Stær

Morgun þeirring

þig ecke þfer þeim sem minna
 hapa/ og þfunda ei þafi sem
 meira hefur/ veit Efkamanfi
 fína þerff epter þut sem Gud
 þier leiper/ og gíald Christo
 fígar Skulder a hans Fatæ
 Eum Eimur/ epter þut sem
 Drottifi. gíepur þier Eþne/
 neitu Chriftelega Drottins.
 Skiepna/ Bidurkiendu Efte
 kilega þær þier Dverdug
 um veittar/ Þacka þu Gude
 Martanlega þyter þær/ Bid
 þu Gud þier þær audmiukle
 ga að blesfa.

Eof fle þier Drottifi mið fyr
 er Verud og Wardveittfu/
 Nærd

a Manudaginn

Vard og Rosmes z þyrer all
ar Skiepnur/ sem þu hefur
mier overdugum til Þarpar
flapad/ og Þpphelldis gie
fed/ Stiorna þu mier Næ
barsamlega a þessum Deige
og allre minne Nondlan z með
þerd/ a öllum þínum Skiep
num/ sem vnder mínu valde
eru/ og blessa þu mier þær all
ar/ þær til Lofs og Dyrðar/
efi mier til Gagns og nyt
semdar/ Amen.

Kuöld þeinking a
Manudageñ.

Þ vñ

Gene

 verdur lesed/ ad
 a Kuollde/ þa
 Dagurinn tók ad kólna
 hape Gud Drottinn ka.
 llad Adam þyrer sig/
 og Keisningskap vid
 hann hallded/ vinn sitt þy
 rsta Synða brot/ þa
 hann mæ ap þui Tric/
 sem Drottinn hafde ha
 num bannad.

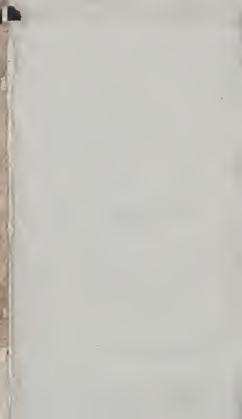
a Mierqudagen

Min Gual/Maklegt vore
þo Drottinn vid ockur hiel
lde nu a þessu Quollde/ himn
strangasta Keifningstap/
om þad sem hñ hefur feinged
ockur i hendr ad hondla med
i Dag/ affjñnum Skiepnum.
O huorsu hofum vid med þ
fared? Alñad huort oriettele
ga/ edur og so alldeilte illa.
Huorsu fa Þackar ord hefur
Drottinn þeiged af ockar Mu
ñe? Ja/ huorsu þæviffleg he
fur vered oll ockar Mondlan i
Dag? Margt hepum vid gi
ort þad Gud hefur þaflad/
þætt þad sem Gud hefur þod

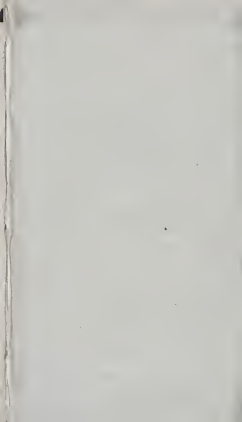
ed. Adam forstullu þe ad of
 rekast wt Paradís med einu
 Brote/ En med hversu mor
 gum Brotum og Syndum hof
 sum vid nu Sæla min forstu
 lldad fra Gude og eilífre sœ
 luhjálp ad rekast? Adam br
 aut mytled/ þad hafn mis hœr
 blade med eitt Eple/ Quad
 mytlu meir hofum vid þa syn
 dgad mæ oðkar Misgiærdum/
 vid so margar goodar Gude
 Skiepnur í Dag? Sæ þu
 min Sæl/ Tímanum hœfu
 vid forspilt/ an Bænar og
 Þacklætis med Nyrduleysi z
 Stalðre/ Nefnflu z Niegoma
 Neilsu

Neilsuske onytsamlega forsa
 rt/ z til ymeslegra Sýnda mis
 bræðad/ og huad tel eg til að
 selja það vpp/ sem þó verður
 ecke taled? Þui huor kan að
 stjra huad opt han fellur?
 Og ef sa Kietllate fellur sig
 stáuin a Deige/ huorsu opt
 mun eg þa Kænglatur fallid
 hapa i Dag? Já mún Sæl
 huorsu oparplega/ ofynsam
 lega/ oriettvæflega/ og opæf
 laalega hópum vid þessa goo
 da Dags tjma þoreyri? Og
 so sem vid i morgun glæddust
 um vid/ að sta það fagra vpp
 reifanda. Dás líos/ so meig
 um

um við nu hræggjast við að
fjá það vöndagaanga afslut/
og Mörkred sem Daudan bo
dar og þyrirmyndar/ yferko
ma. En minn Sæl/ hvað
fæsum við til giera? So lást
ed sem Adam skodade að fela
sig millum Trjána/ fyrir aug
syn Drottins/ svo lástéd skodar
okkur að dylast fyrir Guð/
þusad ver þeim sem dulder vil
ja vera þyrir Drottne seiger
Kittlingesi. So lástéd Skool
sem Adam vard að sjúki Þyl
luslodum/ so lástéd og öllu mi
ka gillder að skola fætt med sjá
na eigan Kittlæte edur Mein

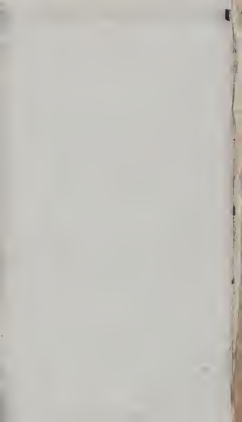

A Midvifudsgunn

Laga Andar/ so eg i minne Sti
 ett og Kallan/ fære þier þæga
 og þetta/ 3m/ þacknæma A
 degste rietitar Lipande Trw
 ar/ i öllu þui eg giore/ hugsa
 og tala a þessum Deige/ em
 vardveittu mig þra öllum þi
 um Avogstun/ þessan Dag
 og alla tíma/ z formæltu mi
 er eðfe i þíne Keide/ þo eg sit
 Avagstar lýtell/ þelldur möst
 una mter/ fyrer þíns heilaga
 Naps safer/ Amen.

Kuöld Þeinfing a
 Midvifudsgunn.

D

E.

Matheus 14. Cap.

Sietur vñ/ ad
 þa Jesus vñ
 Ruellded settef til Wo
 rds med Postulunum/
 og hñ inſette Ruellid
 miltiðdar Sacramen
 tid/þa þe hñ meðal an
 ara ſagt/ad hñ villde
 ſeſe þrammveigis drec
 ka af Vijnviðar Aþex
 te þar til hñ drycke þad

nytt med þeim í Guds
Ríste/ Hvar af andr-
ded er/ ad Vijnvidar
Aðort hafa þeir þyr-
er Herran a bord borid.

Gala min/ Kuöld. þessa
Dags er nu komd/ huad-
spjldur þu nu heildur girnast
en þad/ ad Jesus/ Lioffins og
Ljupfins Herra/ og Drottinn/
vilde nu verda Bordstjandur
Giestur þins Martta/ so hann
þar jne Gese z Sæte hefde
Hvar med z þu med þige. Ku
D it

Rugld Peinting

ælðbænar Ándvarpan/ villst
 þonum til þijn sábiðda. En
 þuar er nu sa sæte Þijnvidar
 Ávogsturinn þinnar Erwar
 edur Rícerleifans verka / og
 Chrístelegs Framferdis/ sem
 þu villst þínum Netra/ Brod
 ur og Brædguma/ þeim eitt
 þa Guðs Spne nu framþera
 og biðda/ hvarium þu hefur
 nu i Dag mitt ad ísáþna i
 þitt Martans og Samvíska
 hús/ med hvarium þu mætt
 og ad félreida og þrjda þíno
 Maria Nerberge? Atter þu
 ætse i Dag ad vera eitt lifan
 de og þríofami Tríe med sœt

um Avertuon? En Gud na
de/ aſadhuort er það/ að þe
ir hafa eſſe ſynt ſig/ i þui/ að
ſpretta/ eða þeir eru huorge
nærte vagnur/ og eru þui
duganleget/ ſwret og beſſet/
og eſſe til þeſſ Markfurlega
Sælleſe komur/ eða þeir
eru af adſkiltanlegu Ríke og
Duple Syndanna/ Hæſneſ
ar og Beikleyfans ſaurgad
er/ og þui með öngvum móðe
þuiſkum Herra ſynande/
ſjður Bioodande..

Man Galt/ Kanſaka nu
þetta ſiſt. Erweſi oſkar að
Gud/ huad veit og dæpur þeſ
Din.

Kungl. þeimfing

ut hún vered í Dagk þolen
mæðen lútel/ Verken lóf/ og
oll full med Næfne/ Brest
te og Synðer/ og allar oðkar
Riðtlættingar andstyggdeleg.
þprer Gude/ eins og saurugt
Klæde. Blodsiukrar Kviðu/
Hvad munu þa vera slæfar
Kænglættingarnar. Margt
gott er og iort sem giorast æt
te) en margt illt giorit/ þ ecke
giorast skollde/ so allt er onytt
þoduganlegt/ það vid giorit
hupad og tatad hofum. Og
ef þeir eiga ad medfletta sig
onista þiona/ sem giorit þafa
sýns Nerra skipan/ hvad stú
lu

þu þeir þa heita/ sem eðle ad
 einn hafa forsomad. Nerrans
 Befalning/ heildur og so þar
 þuert a mote giort? Eñ þu
 ad skulum vid seigia minn skal
 Skulum vid so leggja okkar
 til Guefnas/ og trwa Nætur
 myrkrunum um okkar/ ad vid
 höfum eðle Nerrast okkar. Je
 sum jñ i okkar Martans þvö
 feingid? þad lyste Gud eðle
 skie. Eg flend og flappa vp
 þa Dyrnar/ setger Lausnar
 en sláfur/ ep nokkur vill vpp
 fyrir mjer láta/ þa vil eg jñ
 ganga/ og Kuollþverd með
 hñi hallda/ Latum þu vpp

Kuzld þeinfing

fyrer hönun sem skilast mæn
 Gæl/ þo efna lúted fle fyrer
 oður/ þa er hæn hogvæ/ og
 af Míarta lútelætur. Næn þæ
 de stycke af steyktum Gyske z
 lúten Nunangs sem af Lære
 sueinunum. Dæst mun hæn
 og þad þiggia/ sem vid til hön
 um/ þa vid þad ríeffelega þr
 ammbiodum.

Settum
 þram þyrer hæn/ þa Aover
 te Gýdutræfins/ sem hæn vill
 þiggia og hapa/ sem er eitt
 audmíuðt/ lútelætt og sundur
 Enosad iðrande Míarta/ z þid
 um Þyrergiefning* allra oð
 ar. Aþbrotal Mísgjörda og
 synda.

Synda/ Sefnum og þyrir hst
 sæfafi Þykutries Avoxt þacē
 lælesins/ og þrífsum Weyflum
 seime Þodursins/ sem ockur he
 fur umlided/ Medalgöngu so
 narens/ þyrir þuoria vid þof
 um umliden vered / Dag/ suo
 fu sárbeitsta Reide Mxiñ Dr
 ins/ þeþur ecke þunlæst ofrio
 samt z þurt Trie/ sem vid þo
 þum vered/ med öllu vpphög
 gved. Þrífsum og þocēu Nja
 stod heilags Anda/ sem ecke
 þeþur ockur med öllu Þo
 ualausafi Gause verda læted.
 þyrir þuorn vid nu Töllum z
 seigtum/ Elfkulege Fader/

Du

Jesus

Rúðstö Þeirring

Jesum Christum - ríttselega
 nefnum í okkar Bannum. Lof
 um og heidrum Gud Drottinn
 sem enguarríttadlegar Líps-
 ute Smalar Blagur líet yper-
 okkur falla á þessum Deiges/
 Setium og eirneñ fram sæt-
 all Bijnvidar Avögft í Riere-
 Erwareñar fyrir Jesum/ sm-
 er hans eigna Blods Neilag-
 leife og Forþienusta/ vppa-
 þuoria við okkur fyllelega ret-
 dum/ til fullkomiñar Forlignu-
 nar pyrer Gude/ þvi hans bl-
 oðð breinsar okkur af allre sy-
 nd/ Og í söddan Erw og Er-
 áuste á hans eilífa Gíæftu/

- a þitt drottningum

Medalgöngu z Forþræntu:
felum við okkur þónum nu æ
Balld og Bernd a þessari til-
fomande Róstu og ætíð/ þess
sa minna nu þræntetta Spæru
og Binnrtes Avegste/ þó æþ
minne Alfú til/ veyker sínu/
þygg þu nu med lätelastu myf
Eunsonu Martas minn ehæntu
gaste Nerra Jesú/ z vertu þu
velkominn. Glestur minns Ma-
ta og minnar Salar/ og var þu
veit mig og allt mitt/ vnder
þíne Blessun/ þessa Róste
og alla tíðra að eilíftu
Amen.

D vñ.

Morð

Morgun þeinting

Morgun þeinting

a Jímítudögum.

Lucas skrifpar í

21. Cap. Ad

mieg sinna

hæpe fólked sagnast ad

Jesu/ þa hafi þar komi

en í Musterið í Jeru

salem til ad kenna.

Þíðu nu þyrt þier Gam

nið a þessam Morgne/

þversu eðe alleinasta Isra

els Synér/ a þeirre Tíð sem

Jesu

Jesús hjer vngieftst/ til hñs
 þlyctust ad heyra hans Ord
 og ad þyggia hans Godgior
 der/ heildur og eirnifi hugsa
 du nu/ huorsu mykell Noopur
 heilagra Eingla og Bivald
 ra Sælna a þessare Morgu
 stund (sem og ætgd) Elædder
 hugtum sérwda med Palma
 vid i sánum Nøndann (seiger
 Johanes) standa framme fyrer
 Tignar stoole Jesu Christi/
 og lofa hans heilaga Nafn
 og þrissa hans Belgjærder.
 Hugsadu til/ ad þu eatt ad ver
 da i þeirra tolu um síder/ og
 med þeirra þögnum Selstap

Ad lofa þín Lausnara ad eitt
 ljfu/ Taktu nu þar fyrer þí
 nu Niarta med þeim vnder/
 med þíne Morgun lofgjerd z
 Bæn. Virdu nu og elmenis
 fyrer þier/ þuorsu morg Nia
 etnæm andvarpan og Bæn
 Guds Barna um allan Nei
 mið/ mune nu hlioma fyrer
 Eyrum Drottins/ so sem vel
 samstillt Niodfære Þagnad
 ens/ þuoriar þuorskins Reyf
 else sætara fyrer þonum yma
 Og i allan stad/ þuad mykel
 Mispunfeme og marghæst
 ud Blessun opansigur/ til
 þín/ og so sem æstudegt Ninn

en Regn ofandrápur fra Drot
 tne aptur/ yfer þaug biddande
 Guðo Børn. Omín Góal/
 vertu ecke ein epter ad bidda/
 so þu verder ecke ein epter Bl
 essun og Mystum ad þiggia/
 Láttu ecke Drottinn sakna þi
 skar Borgunbænar og Það
 atgiðdar/ svo þu ecke þurper
 ad sakna Drottins þíns. Ble
 ssu nar og Nialpar/ láttu Dr
 ottinn þína þitt Bænar og þu
 þyrer hñ vppplutt af tröudu
 Niarta/ so mun hñ og láta
 þig þína ofan til þín stágan
 de Blessun og Mystum af Gó
 durlegu elstu Niarta/ Bid þu.

í Nafne Jesu/ so bleffast þu
 í Nafne Jesu/ þutad í þonil
 eiga allar Þioder að bleffast
 Vertu ecðe sýður en Suglarn
 er/ sem þu sler að vppreñande
 Goolufie fagna/ edur þr aum
 legu Nafns Þugar/ sem
 Nerrafi atalla. Virdu og
 fyrer þier/ hversu þ Einglar
 Drottins/ standa reidubvñ
 er/ að hlýða fñns Nerra bode
 nær sem hafi vill þeim bñfala
 noðud að vñrietta/ hvar þyr
 er þeir Pallast Þionustufñ
 er Andar/ z aðler trwer Þesk
 meñ Drottins í þessu Nefme
 eru valnader/ og marger alla
 reidu

at Smitudsgum.

reidu wtgeingner i sjns Ner
ra Bångard ad vifia/ hvor
epter sine Kallan/ hvar fyrer
þeir og Kallast trwlynder þi
onar. Vertu og suo til reidu
Sæla min i þine Siætt og
Kallan/ ad framvioda þgnum.
Drottne þinna Tru og skyn
samlega Þionustu/ hapande
þad ætfd. fyrer florum/ ad þu
ert alldrei suo flodd/ ein edur
hja ødrum/ i Lioefe eda Wyr
tre/ ad þu siert ei i Augsyn z
openberum sionli Guds z het
lagra Singla. Nimenen er
mitt Sæte og Jorden Skor
mifia Toofa/ seiger Drottin/

Wid.

Morgun Þeimking

Under þessu Drottins Nafsæ
 te og á hans Fostur lifir þú
 og ert þyrir hans openbertu
 Augsyn/ Já/ þá sem Augað
 Ráðade/ skyldu hafi eðle fíla?
 Og þá sem Eyrað plantade/
 skyldu hafi eðle heyrð? seig
 er Guds Ande þyrir Munni
 Davids/ Vanda þar þyrir
 Verð þín sýtur Drottins au
 gum/ og eirnesi þín Orð þyr
 er hans Eyrum/ so þú hann
 eðle stöggur nie til Reide rett
 er/ vnder hústíum þó þín Eif
 so og Smalar Neill er fírní.
 Þú milt að heita Samþion

a Stíttudögum.

Heilagra Engla/ Gist þu
þig þu ef skalf med vitanleg
um Glæpum/ Sampion Dis
plasma/ Þu bidur Guds Vilie
skule verda so a. Jorðunne sm a
Nimmum/. Brist það ekki vñ
vitanlega og þuerðar samle
ga nidur í Berkunum í Dag.
Viðande/ sem þu í morgun
bidur med Ordunum oppvæ
nande.

O minn Herri Jesu/ can þín
fæ eg einstís orkud/ kom þu
nu mæ til hialpar/ Són þu
minn Drottinn/ giarnast vil eg
reidubúen vera/ að þína þier
og gíora þín Vilja/ en eg er
bæde:

Morgun Præsting

Bæde i Biliannum vepkur/og i
 Verfunum þo en vegrare/og
 i allre goode Virietting Kr
 optarlaus/en gief þu bæde af
 varlegan Biliann z styrkvast
 Fraplið mæ þannu heilaga An
 da/ so eg gioru huad þier þof
 nast/en varest allt þad þier
 misþocnast. Blessa þu Dr
 ottinn oll mæn Verf og Binnu
 lag/z þo eg mig misfiare eda
 syndga metge/i husrn mæta
 þad þann ad stic/þa bid eg þig
 Martanlega/ ad þu hrinder
 miet ecke vnder stot þinna So
 ta/ med þannum Dönnu/þe
 Adur lād þu mig a þinne Foot

a Siimtudsgum

Her/ vid þinna Mystunat Sö-
tur/ so eg meige sedtast aptur
og gledtast/ af Molum þínnar
Næðar/ z verða hiatplegur í
Jesu Nafne/ Amen.

Kuolld þanke a
Siimtudsgum.

S Johanes i 13. Cap.
Frammsetur eina
merkelega Historiu/ og
seiger/ að eftir gjörða
Kuolldmannstíð/ hafa
sialpur Jesus Sonur
Guds

Guds bueged Fætur sína Læresueina.

Sæ þu hler sála mæn/ hu
 ad purdālega lñstelant þissi
 Nerra er/ ad hafi þottest ei op
 goodur ad þuo Fætur sína Læ
 resueina/ Noda nu þar fyrer
 bñna Fætur z giæf ad/ þu hef
 ur nu i Dag/ en afram geing
 ad a Gøtu þíñar Lúfdags leid
 ar/ suo opt sem þu i Dag sy
 ndgad hefur/ og añadhvørt
 stört þad sem Gud hefur þier
 i sñnu Orde bññad/ eda ecke
 losad/ ellegar og læted þad o
 gíst

giört/ sem hafi hefur þier þi
 þad/ so opt og mīg hefur þu
 saurgad þína þatur/ og fleck
 ad sialpa þig z Samviftuna
 Nu er þad þuörtueggia/ ad
 ecke megnar þu þesse Saur
 enden af þier ad þuo/ med þi
 num eigen Krapte/ og ecke
 þo þu græter Blodugū Tær
 um/ Ecke heildur fær þu med
 Þhreinum Footum þi ad ga
 nga i þa Minnestu Jerusal
 em/ nær þu hīer vid stīlur/
 þui Johānes seiger i sīnum
 Openberunum/ ad eckert saur
 ugt meige þar i nnganga nie
 koma. Minstu huad Jēsus
 saade

Morgun Þeimíng

Þagde við Þetrú/ Ef eg þuð
þier ei/ þá hefur þu engua
Slutdeild meður mier. Nier
þeyrer þu að Jesus vill slasp
ur þuo Fatur Petri/ Kom þu
nu þá í Jesu Nafne og Mand
artausti/ með eitrre Hiartan
legre Þdrande Bæn. Riess
þú þín sauranga Foot að Jesu
þafer þu í þíne Stíess z Hall
an/ í andlegre og Líkamlegre
Þdiu edz skýldu þíns Embæ
ttis/ syrer Gude og Mönnum
leint eda openberlega a Drot
tins Þosskor/ syndgadd með for
þóman/ Lese/ Mirduleyse
edur Bænæftarleyses Rícer
leiss

skóleyse við Naungasi/ ed-
 urj nöckru einu edur öðru/ sto-
 ru edur smáu Gud stýgt/ sam-
 víðuna fíeðad/ z Naungasi
 hneyrlad/ þa legg eðke þín
 Augu saman/ fyrr en þu he-
 ur j eirne sanj þrande Mart-
 ans Bær þ Jesum þín Lausn-
 ara og Medalgangara þessa
 þrámlagt/ Fyrtergiepning^r þe-
 ded/ og j sanre Tru/ Smítt z
 Frid þyrt hafi/ og ap hönu
 ödlast/ og hugga þig við það
 að hafi vill þig allan þremsa
 af öllum Syndum/ með þínu
 heilaga Bloode/ þui þat til-
 er hans heilagasta Mart-

Ö

opnad

Rugld Þeimfing

opnads/ og þadan Blood. og
 Batn wtrufied/ ad þad skule
 vera ein þrjopefi Brufur z
 Oppfretta til ad hreinsa sál
 og Samvisku idrande Man
 na/ af öllum Daudlegum sy
 ndum. Ljtelcarlega kom þu
 Scala min/ fram fyrir þann
 Ljtelcata Jesum/ þan vill og
 mun þig hreinsa af allre Sy
 nd. Og i þeirre Tru og Nja
 rtans Bon/ til þans Mjstu
 nar/ giefum nu Guefn Aug
 unum/ og Rugld Ljtkamanfi.

O þu allra ljtelcataste Je
 su/ hreinsa mig vel af Synd
 enfi/ og þuo mig vel af All
 aird

giørd miñe/ þuad a mose þ.
 en þer eg Syndgæd/. en eg tr
 ue þo ad þitt Blood/ hreinse
 mig af alire Synd/ Og þei
 ste Tru/ fel eg mig þiñe My
 stunsme/ nu z eilíflega/
 A M E N.

Morgun þanke a
 Føstudegum.

Sþakkes Gudspial
 la modr. 18. C. seiger
 Ad snema Mo
 rguns hape Herrann
 Jesus bunden/ afhende
 C g ur

Morgun Þeinting

ur vered/ Þitato San
og Doomara.

S Kollugt væte það Salla
mæn/ að þu lieter þier þe
tta til Nugar Róma/ á þessu
Dags Morgne. Og svo þu
nú til þacklættis oppveker þig
sialpa/ fyrer Drottins Belgi
orninga/ þa virðtu nú þyrer
þier/ hversu Onæðarsama
Kuala noott/ Nerrañ Jesus
hafa ætt á malle þeirra Ogud
legu Skólka/ sem hafi spott
udu/ Næpum floou/ og Næll
um spyttu/ svo að sá sem Róo
sem

Seind hefur öllum Skiepnunum
 gieped/ Ríckad og skámtad/
 breck et stálfar vni eitt Augna
 blíz/ ena minstu Núnld me
 Noo. Nier a mot hefur þu
 nu vnder Berndar hende Dr
 ottins hapt/ báde a þessu e
 Noottu og Morgne/ z marg
 re anare/sæta Bærd og Noo
 samlega Núnld/ og þar wti
 hefur þu ecke notad stálf ar
 þínar/ helldur Merrans Jesu
 Forþienustu/ og þeirrar L
 rdar sem hafi fyrer þig leid.
 Vertu honum þar fyrer þack
 lat ap Niarta Sæla minn/ z
 miast en þramar/ Ad niedsæt

Morgun Þeirring

um Bændum og Fjöstrum/ í
 hústrum. Það var Pilato op-
 urfelldur vnder ræingarn Dæ-
 da Doom/ Ríttlætur og Nei-
 lagur/ snemma Morguns/ þer-
 ur það þig frelsad og þrjáð/
 so þu skýldur ekkert í Dædum
 Fjöstrum og Fjörðum/ Bæ-
 ndum/ vnder ríttlætu og forsku-
 lldadarn Dæda doom/ þeim
 Ríttþerðuga Doomara/ sial-
 sum Jesu ofarseliast a Domo
 Deige ræinglætu og Gyndug.
 Minstu vppa/ að sialþur Jes-
 us villde læta sig/ saklausarn
 til Dæda dæma/ so þu skýld-
 er ei af þönum sialsum/ Sak-

adur/ til cilþro Dauda wistur
rdast. En fyrer alit þetta
heimter hafi ecke ap þier/ne
ma Þackloetid/ i tiefre Tru
framþored. Offra þu Drott
ne Losgiordese/seiger David
Þacka þu þar fyrer Samla
min/ Jesu þínum Lauhuara
fyrer sjna elskulega mofun/
z i hans Nafne vpphes þitt
Marta til Guds Fodurs/ og
gior þonum alla isma Þack
er fyrer Jesum Christum/
byriande þ nu a þessare Morg
un stundu. Og til eins viffele
gs Merkie/ ad þitt Þacklate
sie ecke toom Nafne/ þa gack

Morgun Þeirðing
nu til að vortetta þijn Betk/
í þíla Stíett z Kallan í Gu
ds Díta/og Nlíðne við hán/
til gagns sláfre þier/og Ra
ungunum til Róta.

Jesús liet sig með Fiötrū
binda þíla vegna/ Bund þu
nu Bítla og Girnder Nells
ins/med Bondum Drottne
Orða/og Fiötrum breitrar
Elstu til Guds/z Ríerleika
til Raungans/ frá öllu Rá
nglæte/ það frekast þier fyrir
Guds Ráð mögulegt er.

Betra er þier að Drottin þin
ne þig nu með Jesu Christo
so sem bunden þá öllu illu/
med

med Guds bønne til Gud
 og Menneskene/ en du med Guds
 dind. Guds bønne til alle ve
 rke i Guds bønne/ en Guds bønne
 Guds bønne/ en Guds bønne/ med Guds
 bønne Menneskene og Guds bønne
 Guds bønne. Af Guds bønne og Kierken
 til Gud/ gjorde Jesus og talte
 de alle på hans bønne hiet i
 Guds bønne og talte. Guds
 bønne fører alle på Guds bønne
 i Dag framkomme af Guds bønne
 til hans bønne. Af Guds bønne
 til Gud/ leide han fører sig på
 nu og Gud :/ So lide du og
 af Guds bønne til hans bønne
 alle på hans bønne a sig legende.

G v

Af

Morgun Þeirring

Af Elsku og Ríðrleika þien-
 te hafi þier/ so þu yrðer eilíf-
 tega hialplegur. Þiona þu
 nu/og hialpa Naunganum/
 af Elsku til þíns Endurlau-
 fiara. Hafi eileit Þorf z Na-
 udsyn þína obedeñ/ eilíf þu
 hans Vilja og Bodord/ sem
 hafi þier skipar. Hafi hneig-
 de og hagade öllu sjánu Eifer-
 ni/ þier til Grelfis fyrer Gude
 og Fridar fyrer þíne Samvi-
 sku/og Þirdingar fyrer heilo-
 gu Englum. Lattu nu Sá-
 la mín/og gleym ecke/ lattu
 nu (seige eg) þíni Martans A-
 setning vera þú i Dag/ad ha-
 na

ga þínu Eijferne leint og heist
í öllu þui þu hugar/ glöret z
talar/ Jesu Christo til Trus/
Guds Einglum til Gledes/
Naunganum til Þionustu/
þo þu meiger gooda Samvi
sku/ sem Jesus þier med sínu
Bloode kœpte/ ofleekada gen
ma. Eattu mig niota Þí
nu þínar z Þjófarsæra/ mín
Herra Jesu/ og læt mín Vil
ta allðrei til jltis lausafn verða
leif þu ecke nie ljd mætt að sp
ndga a þessum Deige/ og vpp
ræt mig ecke skyndelega í þíu
ne Wandlætingu/ þo eg synd
ge/ Eof z Dyrð sie þier að eilíf
su/ Amen. G vj. Kust

Ruðld þeínfing
Ruðld þeínfing a
Fostuðsguin.

Ath. 17. Cap.
stendur skríðad
Ad um Ruðll
did/ þa Herrañ var a
Krossienum Andadur/
þa se Joseph af Arima
thia komed/og ad þeín
gu Leipe Pilatí Lan
ds doðinara/ þa se hañ
Lífamañ Jesu opātef

ed og i hreinum Sjindur
 kum sueipad/ og i nna
 Groß lagt/ Johanes
 seiger/ ad Nicodemus
 hafa lifa komed med
 dirleg Smrsl/ og ep
 ter allt þetta/ insiglu
 du þeir Großina Chr
 1533.

¶ Atum oður nu Sal minn/
 hugsa hier nokud gior ept
 er/ adur en vid sofnum.

Þyrt merkum nu/ ad hurr

þu Joseph z Nicodemus/ þor-
 du þig ecke fram ad giepa/ all
 an Þinnudaginn Christis z þ.
 Otta safer/ kunn þeir sig i on-
 gvu Merke openberlega ad
 syna/ þad þeir vore Jesu El-
 skendur/ þo villdu þeir ecke sy-
 rte sofna/ nie Augum sánum
 Bærd giepa/ en þad þeir höf-
 du Eskomast Jesu Zardad.

Audgiort er þad Sæla mæn-
 ad vid höfum vegna adskil-
 ianlegs Hóllds Bepkleika/
 Neimfins Hindrana/ og Dio-
 fulfins Biela hindrast z fra-
 halldest i dag/ ad audsyna oc-
 ur i goodum Verkum/ rietta-
 Jesu.

Jesu Lærefueina. Spyr þú
 nu Seala mín/ Guds tíu Bo-
 dord þar að/ og þína eigenn-
 Samvistu/ hvarre þú fugast
 er vin þitt Framperde. Legg
 þig þess vegna ei til Quísdar
 að gíefa Bærd Hóldfins Au-
 gum/ þyrst efi þú hefur nu m-
 einu þínu Daga verke(po ee.
 E. Se. meira) ault þyndt þig að
 vera Jesu elstanda. Jóseph
 vord að bidia leifis/ að meiga
 þá framliðna Jesu Læfama-
 ogan taka af Krossenum/ Ef
 þú hefur efi að eins þeingid
 þeype/ heildur og eirnefi alvar
 lega Bepalning Guds í þíni
 Orde að

ad þu skuler Jesum Christum
fyrir þig ef ad eins deyddan
og grafsen / hellsur og eirnen
af Dauda vpprise / med No-
nd þinnar Trwar til þinn tofa
med öllre sinne Njodne / Forþ
enlistu og Rieitstæte / so þu ha-
fer Fortergiefning. Syndastia
og eilæst Einn Hans Nafne.

Joseph til þu sinna Groff /
tilrendde minn Ljundwfa þeim
AD Dada Jesu Enkama til
hundsdat. Quad myklu þram
bæte þier nu ad tilreida Njar-
sa þitt til Hundsdat & Jbwat
þeim L Jfanda Jesu / þu þu
ette þillegget þann Þhrðlega
Ste.

a Söstudögum

Giefstod þú þar eilífur Sölu
hjálp* i eina fæla/andstygge
lega illa lyftande Grop eins
Sondafulls og Jörunarlaufs
Niarta. Niettu þar fyrir þó
nd þú þar Niartans Bænar
og Andvarpanat i ríttre tru
wt a mote þánum Lausnara/
og i sáre Niartans Jöran/
bid hjálartlega þítt Drottinni
ad þu meiger Jösu Chrísti
Þánu/ Dauda og Býprisu
til þytergiefningar o^m

Spnda mote

þu o^m

Rúðs Þeinting

Erwer/ ad Bloded Jesu Ehr
 sta þreinsu þig af allre Synd/
 og ad þu siest þyrer hans Be
 niat heylðrygd vorden/ og ha
 fer þyrer han/ Frid vid Gud/ i
 Truðle/ og þyrer gieþning all
 ra þinna Synða/ i Jesu Nag
 ne. Og i þeism þreinum Eija
 dæðum Drottenlegra Þyrer
 þeista forvara þeðan Gieflood
 in, i einu Endurnyðu Niar
 ta/med Christelegum Afsetu
 inge ad leggja af/ það frekast
 ulegt er/ Syndsamlegt
 Sita þu þui til/ ad
 tans Afstund

• Föstudagen

Syn fyrer Nialp heilags And-
da/ ad þu ecke sofer einungis
þra Ekkmans Froide/ heildur
ur myklu þramar sofner/ Tæ-
deper fra þæmum Syndum/ so
ad þu ecke ad eins Olwen æ
Morgun vakner til Froide
sins/ heildur myklu frammar/
med Endurnpudu Niarta/ og
Nugstose vakna meiger/ i Si-
ke og Nuga til Gudhræðstu
og goodra Berka/ og hafa æ-
tjød til Reidu/ Ilmande Smy-
rst Niartanlegrar Paekargis
rdar/ Bænar/ Erwar/ Bon-
ar og Polenmæde/ þyter styrk
Neilags Andæ.

Kjælid þeirfngja

Þar sem þu Salla min/er
 þidar so þeñan Dag/med H
 artans Jöran/ Bæn og And
 þarpan i safre Trö og Tra
 yste a Jesum Christum/ z al
 þarlegum Afsetninge/ Girnd
 og Eptertlangan/ ad betra
 þitt Eäperne med Hjalp Drot
 nns/ þa spner þu þig einn rielt
 an Jesu Eretesuein/ og mott
 þerq viss þar um/ ad ecke allei
 mög a þeðræð Bætt og þisn
 num Nerra Jesu Christo sod
 dan heilög Jöia og Heilnam
 Kuoll viña/ heildur og ean
 þi mottu oefud vera þar vin
 ad allar þynar Spinder/ ein

et.

a Söstudögum

eilíflega i Daudanum Christi/
af z fra þier deyddar/ z gr
apnar/ Og i þeirre Trú vilt
um vid nú sofna glöð i Jesu
Nafne.

O mitt elskulegaste Jesu/
aunt/ vesællt og Snyðsanile
gt er allt mitt Líf og Framfe
rde/ Enn eg bid þig/ að þinn
Heilaga Kúol og Þína i For
læte mig z Fridþæge vid Gud
og mig þreinsæ * þitt heilaga
Blood af öllum mínum Syn
dum/ þuorin eg eplausst tren
ste/ Dend þu fyrir þitt danda
allar jllar Girnder i mínu Ni
arta/ Og þyrir þína Glede
iega

Þugld þeintung

Þega vpprifu/ þa reis þu mig
vpp wt Gröf minna Syndu/
so eg lípe þier til Lofs z Dyr
ðar/ þessa Heims stundlega/
og afars Heims eilíflega
A M E N.

Morgun þeintung a
Laugarðegum.

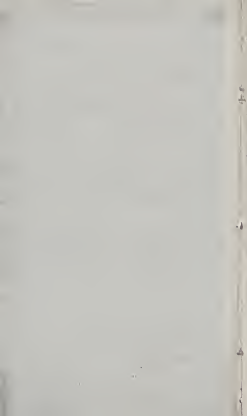
SJa Matth. 25. C.
seiger Endurlausn
arefi vor líooflega/
Ad epter vmlidna tíð

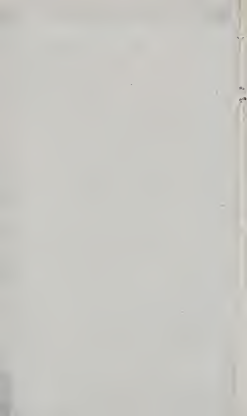
þessa heims og í
upphafi tilkomandi
eilíf

Eilijðdar/ mune þan
sialpur. Þomā. i. Dn
rd og Magtar velldē/
tīl ad dæma lipendur
og dauda. Og verda i
þeim Dome Ogudleg
er Men wrskurdader
tīl eilijðrar Fyrerdæ
mingar/ en Guds Bø

Morgun Þeinting

S In Scal/ so sem þu nu á
 medal aðara lifande Ma
 ða þier á Jörðunne/ á þessum
 Morgne erft vppvæknud/ og
 rífs vpp wr þíne Nuggu. So
 þalltu vita/ að á þm Almen
 nelega Bpprisu Deige alls
 Hóllds/ ættu og eirneft vpp
 að rísa/ og fram fyrer Drott
 en ad koma/ þui so seiger S.
 Þall/ aller munum þier byrt
 oft fyrer Doomstoole Drott
 ens. Nupa nu vm fyrer þier
 að Jesus seiger skalfur/ þeir
 Ríettfloatu munu skína sem

Fin

Adstod Drottins/ med all þe
sta so ad höndla/ ad þu miss
er ecke þad eiläfa og Minnes
ka. Eit þu ecke Tjmanum
Tdiulus/ suo þu ecke ervidet
astadhvort med Tjstmanum
Naunganum til Gagns/ ed
ur med Nuganum/ Gude til
Lofs i Gudrætelegum hux
unum. Saurga ecke Plæged
med stammarlegu Tjstne.

Elfa þu ecke ofmög Gots
z Peninga/ framat en Gud z
Naungan. Slattu ecke Neil
fune Tdiulus/ og soðst med
syndunli vitanlega. Forþin
ecke me ástrækt þitt Embætte/

Morgun Penning

þúttad af öllu þessu verður
 Keisningskapur heimtur.
 Minstu jafnaði a/ að þú eck
 erst það hefur/ sem þitt eigned
 er/nema Syndena/ frá hvar
 re þú bid Gud jafnlega þig
 að frelsa og bevara/ En allt
 gott það þú hefur er Ean
 Guds/ hvort þú bid Gud þi
 er að blessa. Stunda þú svo
 sem frvtr Dion/ vel með það
 Vund að fara/ sem Gud hefr
 ur þier i Mendum fringed/ og
 með goodum Keisninge og a
 bafa aptur að skila/og veru
 Þackmt. Og með þessum
 Þanka og Aforme/ vilum
 við

við nú þessan Dag þyria þú
Jesu Nafne. Styrkt þu mig
mín Nerra Jesu/ þóllu Ehr-
stelegu Apornie og Athæfe a-
þessum Deige/ og alla tíma/
Lættu mig fyrir þína Neilaga
Anda skornast/ svo eg hief þú
Næime með öllum Guds Bót-
num/ Sampielag eige þú trw/
Bon og Bæn/ öllu goodu Fr-
amferde/ og heilagre þolen-
mæde/ og velt miet Ræd/ Bitt-
flu og Ræd/ vel og skjnsam-
lega að hondla/ með það M-
utskipte/ sem þu hefur miet þú
Nendur feinged/ svo eg fyrir
þína Blessada Forþienustu/

Þú

edleste

Kuolld Þeinting
þðlest Miltþeipte og Miltþet
lid med þilum Guds Þtvoð
um i eilæpu Læse/ Amen.

Kuolld Þeinting a
Laugardagen.

 Matth. 26. Cap.
Avisar/ Ad a
Kuolld- tisma
kape þod skied/ ad Her
ra i þor Jesus (þuor þo
an a lra synda var) kape vn
der skarpasta Kansa
femed/ og falladur ver

ed af þeim andlegu H
þdingium og Rieñemo
num i Jerusaleu. Og
þo eingenið Misgiord yr
de med honum þundin
þa varð þo þyrre leið
ad til Singvotta/ enn
þad hañ skylde þri ve
rda/ og varð su Alft
men/ ad aller wtsturd
udu og sögdur/ hann er
Dauda sekur.

Rugld. Þeinking

S In Sæl. Loatum öðkur
 eðfe sofna þyr/ efi við h s
 fum miz einu Orde eda tuctm
 ur/ hiet epter teked. Og fyrst
 spyr eg ad. Hilar þu nu sond
 ug og i mörgu brotleg Skiep
 na/ ad þu meiger vera ohrædd
 og Bgglaus um það/ ad alls
 ret mune þyrer Prof og Kan
 sak foma og leidd verda þitt
 Eyferne/ s þu hefur nu i Dag
 þrautleidd z gjort? D nei mæn
 Sæl/ þu so seiger Guds ords
 Aller munum vier byrtast fyr
 er Dornstoole. Drottins. I
 teni/ Drottin mun auglýsa þ
 i Mörkrumum er huled/ z fial
 fur

fur Lausnaren vor seiger/ ad
 so mune hart verda eptergein
 ged/ ad Men hliote ap hust
 in Dide Keitning ad standa.
 Og hafe þess heilaga Guds
 Sonar Lipp/ vnder suo skarpt
 Kausok komed/ og hafe hann
 ecke skuldalaust afkomist/ sm
 þo hafde alldrei neina Synd
 gjort/ Quad mun þa vilta ve
 rda fyrer þier/ sem ert i mor
 gu/ 3m/ eg ma seigia öllu sek
 og brotleg fyrer þinum Gu
 de/ hvar um ecke þarf Liugro
 tta ad leita/ medan edrumeig
 in er Samleikur Guds heila
 ga Tegmalo/ z a adra Nerd

þínn eigen Samvíska. En þá
þá þad. Sæl mín/ þu verður
eck epter þínu ;lirog Synd
samlegu. Athæpe fordæmd/
þá tók þetta Råd vpp/ nu str
a þa þessare stundu/ meðann
Gud af þier Næðarefiar.

Fyrst legg þu frá þier allt
Forsvar z Fegrun þíns meál
eðmis/ og of. Niarta meðfien.
du lögtelelega/ ad þad er vísst
z satt/ ad eilífsan Dædedom
og Kvæla wískurd/ hefur þu
með þínum Syni um forskull
dad/ þí lóst þig angra hræsu
telaust/ alvarlega og af Níar
ta. Jesus Sonur Guds leidd

1 21. Ofte skuld ad. 21. De
vadam/ pier til eilæfrar/ En
durlausnar/ Fridar og Frelf
is/ og þui freystu Bantrwar
laust alvarlega og af Niarta
og gled þig þar wt af. Þi
er tiemur nu til Hugar/ ad þu
hæper illa þared med þad M
usskifte/ sem þier var af Hærr
ans Hende wdeillt i Hærdie
og ert Hædd/ þu munet Hæpa
tapad þui Hæusskifte sem þier
var ætlad i ødru Læse i Dyrð
essie. Kom þu nu þar fyrer
Eala min/ med sære Idran
Niartans Bæn og stædugre
Tru. Tak þu og þigg þa M
ut

afdeillo Jēsu Chriſt / Si for þie
nuſtu / og hans Blesſedu þiſ
nu / z reid þig ofhrædd og epla
uſt þar vppa / ad hans heila
ga Blood hreinsar þig af all
re Sekt og Synd / z þu hā
var Dauda ſekur / z fyrir þig
dæmdur / þā ertu fyrir hā /
alla reidu fra Daudanum þri
als / til eilífis láfs wiſkurdu.
Mniſtu þar vppa / ad ſā hā
ſame / eſi eingeni aſtar / er þiſ
Doomare / og fyrſt hā þinna
Sekt borgade og bitolade / og
gaþ þig öldungis flutta þu
er Gude / þā mættu þu loſs
vera þar þm / ad eſke mune
hā

Hafi þitt eigned Verk fordæma
 edur þín eigen Betaling onyt
 an giora. Mundu þig að eins
 að þu hafi ecke með þíne van
 trw og Jdranarleysse öhyfer.
 En Kappbostum vid/ að synd
 ga ecke þamar vðsoitande vp
 þa Mædena. Sopnumnu mð
 glödu Giede i Trwhe/ giora
 nde Gude þacker/ og lætum
 þad nu vera ockar sjúðasta A
 fctning/ sem vid villdum være
 ockar fyrsta og frekasta Verk
 a Morgun/ eþ Gud ockur ljd
 ur/ sem er að ottast og elska
 Gud/ og kieppast vid að betra
 þad/ sem ockur hefur i Dag a
 orded.

D min Jesu/ min Drottinn/
og min Gud/ Dæm þu mig
eðt eptir minne Verðulidam
hueria eg ottast/ Neldur fres
sa þu mig/ eptir þine Mest
ansamlegre Forþienustu/ hu
ort eg treyste/ z stadfest mig
þine Mæd/ vid hueria eg
gledst. Lof og Dyrð se þi
er/ mi og ad eilífðu/
A M G M.

